

[Erhard Jakobsen]

heldigvis ingenting. Rakterne er opstillet og har bragt Sovjet i forhandlingsposition. Det er jo det, der er sandheden om det.

Nu kommer den næste trussel. På et område, hvor Sovjet ved, at man ikke kan være med og ikke kan følge med, hvem mobiliserer man så? Ja, i dag skal det danske folketing altså mobiliseres. Til lykke med det! For naturligvis kan et flertal da vedtage noget imod det, nogle af os andre måtte ønske; det kan de da gøre, og det må regeringen så naturligvis føre frem, det er man da så vant til.

Men situationen skal stå klart for befolkningen: man har søgt at kaste et tågeslør over dette her og bilde os ind, at bestræbelserne i USA er et forsøg på at skabe nye krigstrusler, hvor sandheden er, at det måske er den største indsats i fredens tjeneste, der er gjort i mange, mange år. Det danske folketing skal efter min mening ikke bruges til at fremme Sovjetunionens agitation og Sovjetunionens taktik, og derfor vil CD naturligvis sige klart nej til begge dagsordenerne.

Albrechtsen (VS):

Efter hr. Erhard Jakobsens tirader kan jeg jo ikke tilsløre det faktum, at hovedparten af de borgerlige fortsat ikke har taget stilling til det, som er det afgørende spørgsmål i denne sag, nemlig om man støtter iværksættelsen af SDI-programmet. Hr. Erhard Jakobsen, forstod jeg, har taget stilling, det må vi nu klart se i øjnene. Hr. Erhard Jakobsen accepterer, at programmet sættes i gang.

Socialdemokratiet har i dag valgt at gøre det rigtige fremfor at tage hensyn til den borgerlige regering. Det sikkerhedspolitiske tilbagetog, som socialdemokratiet indledte i slutningen af 1984, har ikke i dag fået lov til at blokere for et klart dansk nej til stjernekrigen, og det synes jeg gerne vil understrege; det er der grund til at være glad for. VS er i hvert fald meget glad for det, og vi håber naturligvis også, at det er noget, som rækker ud over denne sag, at det er et fingerpeg om, at det igen bliver muligt at vedtage nedrustningsinitiativer også på andre områder her i folketinget.

Det er faktisk i sidste øjeblik, vi får en folketingsdebat om stjernekrigen. Det fremgår jo klart af de oplysninger, som allerede har været inddraget i debatten om forsvarsministrenes møde, som finder sted i dag og i

morgen. Derfor er det også afgørende at få fjernet den uklarhed i den danske politik, som udenrigsministeren skabte i sin tid med sine udtalelser, og som udenrigsministeren endnu ikke har været i stand til at fjerne med sine udtalelser i dag.

Nu har udenrigsministeren jo nogle gange det uheld, at han bliver misforstået, når han udtaler sig offentligt, og ministeren har klart sagt, at hans udtalelser efter rejsen til Rom ikke var et ja til stjernekrigen. Men så offentliggjorde ministeren en artikel i Jyllands-Posten den 14. februar 1985, som ministeren også selv har henvist til i dag, en artikel, som konkluderede, at ministeren hverken sagde ja eller nej til stjernekrigen. Den artikel var og er et helt uacceptabelt grundlag for den danske politik, og derfor er det netop godt, at vi med denne debat i dag får fastslået, at den danske holdning til stjernekrigsprogrammet ikke er et slattent »måske«, men et helt klart nej.

I stjernekrigsdebatten bliver vi nødt til at rejse spørgsmålet: til gavn for hvem? Til gavn for hvem iscenesætter man hele dette vældige projekt? Hvem vil have fordel af dette våbenkapløb i rummet? Generalerne vil naturligvis have en fordel i form af forøgede bevillinger. Det er ikke så overraskende, at Pentagon støtter sådanne planer. Men de, der først og fremmest vil have fordel af stjernekrigsprojektet, er det såkaldte militærindustrielle kompleks i USA, dvs. de firmaer, som ser stjernekrigen som et vældigt profitområde. Blandt dem af dødens købmænd, som allerede er stærkt inde i billedet i den forskning, der allerede er i gang, kan nævnes firmaer som Honeywell, Lockheed, Martin, McDonnell Douglas, Rockwell og andre. Disse firmaers interesser og deres enorme magt er faktisk en væsentlig del af forklaringen på, at USAs regering har støttet dette stjernekrigsprogram.

Tjener stjernekrigen andre formål end at berige dødens købmænd? Vi må med andre ord rejse Hørups gamle spørgsmål: hvad skal det nytte? Det spørgsmål var helt afgørende, da det drejede sig om Københavns befæstning. I dag er det ganske særligt afgørende, når det gælder rumvåbnene. Stjernekrigsprogrammet er i øvrigt i henseende til militær tåbelighed, som også hr. Pelle Voigt var inde på det, blevet kaldt det 21. århundredes Maginotlinje.